

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 11 februari 1898, kl. 2 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, omfattande anslagen till utrikesdepartementet.

(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

1:o. I afseende å regleringen af utgifterna under denna hufvudtitel för år 1899 har Kongl. Maj:t, med hänvisning till det vid den kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 14 januari innevarande år, föreslagit, att nedannämnda ordinarie anslag måtte af Riksdagen anvisas, att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda villkor som hittills, nemligen

Angående ordinarie anslagen.
[1—9.]

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementschefen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000: —	
[2.] utrikesdepartementet	»	27,495: —	
[3.] ministerstaten	»	337,941: —	
[4.] militärattachéer	»	8,471: —	
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.....	»	45,893: —	443,800: —

Transport kronor 443,800: —

Transport kronor 443,800: —

Konsulskassans utgifter:

[6.] utrikesdepartementet	kronor	7,594: —	
[7.] konsulsstaten	»	230,960: —	
[8.] skrifmaterialier, expenser			
och extra utgifter	»	15,426: —	253,980: —
eller efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna			
bestridas af inflytande konsulat- och expediti- onsafgifter			
		93,980: —	160,000: —
summa kronor			603,800: —

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena:

[9.] svenska kyrkan i Paris.....	»	2,950: —
tillsammans kronor		606,750: —

Hvad angår regleringen af de ordinarie utgifterna under denna hufvudtitel för år 1899 har, såsom vid jemförelse mellan den för år 1898 gällande riksstaten och de af Kongl. Maj:t nu äskade anslagen framgår, Kongl. Maj:t icke ifrågasatt någon förändring beträffande anslagen till kabinettskassans utgifter och de utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena. I afseende å anslagen för konsulskassans utgifter har föreslagits en ökning af 1,020 kronor, men som de inkomster, som inflyta genom konsulat- och expediti-
onsafgifter för svenska fartyg i utländska hamnar, och med hvilka bestridas utgifter å konsulskassan, för år 1899 beräknats till 1,020 kronor högre än för år 1898, förändras härigenom icke slutsumman af anslagen till denna kassas utgifter.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till utskottet hänvisad motion (n:o 34) har herr *O. A. Brodin* föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att svenska fartyg från och med 1898 befrias från erläggande af den konsulat-
afgift af 6,35 öre per registerton, som nu utgår, samt att ett förslagsanslag, beräknadt att ersätta det bidrag, konsulat-kassan härigenom går förlustig, måtte upptagas i riksstaten för 1898 att för sagda ändamål användas.

Motionären har, med hänvisande till af honom i ämnet vid 1888, 1889, 1892 och 1893 årens riksdagar väckta motioner, uti nu förevarande motion framhållit bland annat följande:

Till det vid Kongl. Maj:ts proposition till 1897 års Riksdag angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsrådsprotokoll hade ministern för utrikes ärendena anført, att den stegring i konsulatafgiften, hvilken inträdt under de sista åren, syntes gifva anledning att taga i öfvervägande, huru vida icke en nedsättning i denna afgift måtte kunna ske för att derigenom bereda sjöfarten någon lättnad, men att innan förslag i sådant syfte väcktes, han ansåge lämpligt att afvakta ännu ett års erfarenhet, likasom det vore nödigt att undersöka, hvilken inverkan en eventuel nedsättning i konsulat-afgiften skulle komma att medföra i de olönade konsulernas inkomster.

Med anledning af detta uttalande hade i denna sak intresserade hyst den förhoppning, att en nedsättning eller afskrifning af nu utgående konsulat-afgift skulle ske.

I kongl. proposition till innevarande Riksdag erfore man af statsrådsprotokollet, att, som konsulatafgiften för norska fartyg vore fastställd genom lag samt att frågor, som berörde bemälda afgifter, antoges stå i nära förbindelse med de mellan rikena pågående förhandlingar, hvilkas resultat då ännu icke förelåge, det ansetts nödigt afvakta den utredning och förslag, som af sagda komité kunde komma att i hithörande afseende afgifvas.

Då föregående motioner i samma syfte afstyrkts hufvudsakligen på grund af unionella förhållanden, ville motionären erinra, att gent emot Norge vore väl likgiltigt, om sjöfartsnäringen eller svenska staten betalade Sveriges andel i konsulat-kassans utgifter, och det förhållande, att konsulatafgiften vore fastställd genom lag i Norge, kunde, enligt hans åsigt, ej vara skäl för att denna skatt fortfarande skulle betalas af svenska redare.

Om denna afgift förr kunnat anses mindre betungande, då hufvudsakligast mindre segelfartyg funnes, hvilka under ett kalenderår anlöpte få hamnar, så vore ej förhållandet så nu. Stora ångfartyg hade under senaste åren inköpts till Sverige, och nu funnes sådana, hvilka i konsulatafgift fingo erlägga cirka 150 kronor i hvarje hamn de besökte, der konsul funnes. Då ångare besökt ett stort antal hamnar under året, så blefve detta en ganska betungande utgift utan någon valuta, ty det biträde, som konsuln lemnade, betalades dessutom efter taxa.

Nämnda skatt vore orättvis bland annat på den grund, att norrmännen, genom att antaga den engelska mättningsregeln, faktiskt förskaffat sig en nedsättning med cirka en femtedel emot hvad svenska fartyg, mätta enligt tyska regeln, måste betala.

De gällande bestämmelserna angående konsulatafgiften återfinnas i kongl. förordningen om konsulatväsendet den 4 november 1886, § 103, hvilken lyder sålunda:

»1. Konsulatafgift skall i hamn, der konsul eller vicekonsul finnes anställd, erläggas för hvarje svenskt eller norskt handelsfartyg, som derstädes till större eller mindre del lossar eller lastar eller både lossar och lastar, med 6,35 öre för hvarje ton af fartygets afgiftspligtiga dräktighet.

2. För fartyg, som i flera hamnar lossar delar af samma last eller intager last eller fyllnad deri, skall denna afgift erläggas endast i den första hamnen, der lossning eller lastning eger rum. I öfriga hamnar skall erläggas endast half afgift; dock att för fartyg, som i samma hamn både lossar och lastar, i alla händelser hel afgift bör erläggas.

3. Fartyg, för hvilket under loppet af ett kalenderår i en hamn erlagts konsulatafgifter, hvilkas sammanlagda belopp motsvarar det femdubbla beloppet af en hel konsulatafgift för samma fartyg, skall under återstående delen af året vara från vidare erläggande af konsulatafgift i samma hamn befriadt.»

Uti sina liknande vid föregående riksdagar väckta motioner har motionären till stöd för sina framställningar hufvudsakligen anført:

att skeppsrederirörelsen otvifvelaktigt vore den näring, som lidit största betryck under de senaste decennierna;

att många stater sökt stödja denna näring dels genom direkta bidrag att fördelas mellan rederierna, såsom i Frankrike och Italien, dels genom betydliga årliga statsunderstöd åt vissa större bolag, såsom i Tyskland;

att sådan konsulatafgift, som är pålagd de svenska fartygen, ej egde sin motsvarighet hos andra likstälda nationer, t. ex. England, hvilka arbetade under samma omständigheter;

att den lindring, som enligt gällande förordning tillkomme fartyg, som under samma kalenderår besökt samma hamn upprepade gånger, endast kunde åtnjutas af fartyg med regelbundna turer på utlandet, men, då deras antal vore ett försvinnande fåtal, ej vore af nämnvärd betydelse för fartyg i lastfart;

att den ifrågavarande afgiften kunde för lastångare, som besökte många hamnar, blifva mycket betungande, så att exempel till och med kunde påvisas, då för en medelstor ångare öfver 1,000 kronor betalts i dylika afgifter, hvilket vore tryckande, då under flera år fartygen fått segla dels utan, dels med ringa nettobehållning;

att afgiften endast delvis användes för konsulernas aflöning, i det att en del, såsom ingående till konsulkassan, lemnade bidrag till aflöning och pensionering af ministrar vid utländska hof, hvilket vore ett för sjöfartsnäringsnärings ganska främmande ändamål;

att, då konsulerna lika mycket vore afsedda att beakta och befordra vissa handelsintressen och icke allenast sjöfarten, rättvisan kräfde, att fartygen endast hade att erlägga afgifter till konsulerna i förhållande till det besvär, de förorsakade dessa; samt

att den expeditionstaxa, enligt hvilken afgift till konsulerna skall, oberäknadt nu ifrågavarande konsulatavgift, erläggas af svenskt fartyg för påkallad embetsåtgärd, vore högre än den engelska.

Angående den af motionären vid 1888 års riksdag väckta motionen, hvilken var af liknande innehåll som den nu föreliggande, yttrade Andra Kammarens tredje tillfälliga utskott, efter att hafva redogjort för tillkomsten af ifrågavarande afgift och de bestämmelser, hvilka ditintills vid särskilda tillfällen derom blifvit meddelade, att utskottet villigt erkände rigtigheten af hvad motionären anført med afseende på sjöfartens betryck, då denna näring kämpade med så stora svårigheter, att densamma, i stället för att lemna rederierna någon inkomst, ej sällan till följd af de tryckta konjunkturerna eller må hända rättare genom den till ytterlighet drifna konkurrens, som de dåliga konjunkturerna framkallat, förorsakat förlust; men då utskottet ej ens tillnärmelsevis kunde uppgifva beloppet af den kostnad, hvilken staten skulle komma att vidkännas, derest motionärens förslag om öfverflyttandet till statsverket af konsulatavgiftens erläggande bifölles, hemstälde utskottet, att motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda; och blef denna utskottets hemställan efter föregången diskussion utan votering af kammaren bifallen.

Vid 1889 års riksdag föreslog samme motionär, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utredning angående storleken af de svenska fartygens årliga bidrag i konsulatavgifter, samt att Kongl. Maj:t tacktes taga i öfvervägande, om icke befrielse från dylik afgift kunde beredas de svenska fartygen och uppkommande brist i konsulskassan tillskjutas af statsverket.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskott, till hvilket motionen hänvisades, meddelade, att sedan 1888 års Riksdag uti skrifvelse till Kongl. Maj:t anhållit, att Kongl. Maj:t behagade genom sakkunnige män låta undersöka den svenska sjöfartsnäringsens tillstånd och i sammanhang dermed inkomma med de förslag, hvilka af sagda utredning kunde blifva en följd, Kongl. Maj:t öfverlemnade handlingarne i ärendet till chefen för finansdepartementet för att tagas i öfvervägande vid anbefald utredning. Då utskottet förestälde sig, att äfven frågan om konsulatavgifterna skulle vid berörda utredning komma under ompröfning, ansåg utskottet någon sådan skrifvelse, som motionären föreslagit, icke böra aflåtas. — Detta blef också Andra Kammarens beslut.

I motion vid 1892 års riksdag föreslog samme motionär, att Riksdagen skulle i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, om icke de svenska fartygen kunde befrias från konsulatafgift.

Vid samma riksdag väcktes af en annan motionär en liknande motion i Första Kammaren.

Motionerna hänvisades till tillfälliga utskott, som öfver desamma afgåfvon enahanda utlåtande. Efter en framställning om konsulatafgifternas uppkomst och de i afseende å desamma vidtagna förändringar, erinrade utskotten derom, att under de trettiofem år, konsulatafgiften bibehållits vid i hufvudsak oförändradt belopp, uttalanden vid flera tillfällen gjorts af komitéer och inom Riksdagen om lämpligheten af förändringar. Den år 1875 tillsatta svensk-norska komitén för konsulatväsendets ordnande hade sålunda föreslagit afrundning af afgiften till 6 öre per ton. — I skrifvelse den 21 september 1888 hade kommerskollegium såsom en åtgärd för sjöfartsnäringsens höjande angifvit, att den per ton utgående konsulatafgiften måtte afskaffas, och till konsulerna i stället lemnas ersättning, enligt fastställd taxa, för det biträde de lemnade fartyg och dess besättning. — Den af Kongl. Maj:t på framställning af Riksdagen tillsatta s. k. sjöfartsnäringskomitén hade i sitt den 12 september 1890 afgifna betänkande yttrat bland annat, att af lemnad öfversigt angående förhållandena i främmande länder syntes framgå, att den beskattning, som svenska fartyg i likhet med de norska vore underkastade i form af konsulatafgift, i många fall utginge med högre belopp än de afgifter af samma slag, som hvilade på andra nationers fartyg, hvilket förhållande väl kunde tänkas i sin mån verka hindrande under den ständigt växande täfningen i fraktfarten. Ehuru det under sådana omständigheter visserligen vore önskligt att i berörda afseende kunna bereda någon lindring för den svenska sjöfarten hade komitén, likväl då spørsmålet om förändring uti ifrågasvarande afgift icke lämpligen syntes kunna afgöras i Sverige utan att samtidigt i Norge beslut fattades i enahanda syfte, samt då konsulatafgiften vore att anse som en väsentlig förutsättning för att de förenade rikena skulle kunna å viktigare platser hålla lönade konsuler, trott sig ej böra ifrågasätta nämnda afgifts borttagande eller dess nedsättande i någon väsentligare mån. Komitén hade emellertid ansett sig böra föreslå lättnader i fyra särskilda afseenden. — Jemväl i Norge hade frågan varit på tal, och Indre-departementet hade intagit ungefär samma ståndpunkt som den svenska sjöfartskomitén.

För egen del anförde utskotten, att föreliggande fråga utan tvifvel vore förtjent af stor uppmärksamhet. Den stode dock i sådant samband med den i motionerna jemväl väckta frågan om konsulatväsendets ombildning,

att dessa frågor borde samtidigt behandlas och pröfvas. Så viktiga och genomgripande förändringar som dessa kunde efter utskottets mening, icke annorledes än genom svenske och norske män gemensamt förberedas för att till slutligt afgörande företagas. Genom de i Norge pågående förhandlingar hade emellertid ännu mer vidtgående förändringar i konsulatväsendet ifrågasatts. Utskotten hemställde, att motionerna icke måtte föranleda någon kamrarnes åtgärd. — Denna hemställan bifölls af båda kamrarne.

Uti motion vid 1893 års riksdag framställde herr Brodin enahanda yrkanden, som i nu föreliggande motion. Statsutskottet, till hvilket motionen hänvisades, yttrade att, som sjöfartsnäringskomiténs den 12 september 1890 afgifna betänkande icke, för så vidt utskottet inhemtat, varit föremål för Kongl. Maj:ts slutliga pröfning, syntes Kongl. Maj:ts i anledning af berörda betänkande fattade beslut och de framställningar från Kongl. Maj:ts sida, hvartill detsamma tilläfventyrs kunde föranleda, böra afvaktas, hvadan utskottet hemställde, att motionen icke måtte bifallas. Detta blef också Riksdagens beslut.

För öfrigt har uti förevarande ämne förekommit, att herr Pehr Pehrsson i Norrsund uti en vid 1896 års riksdag väckt motion föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att svenskt fartyg skulle från och med år 1897 erhålla full ersättning för af detsamma vid vederbörande konsulat utbetalda konsulat- och expeditiönsafgifter samt att i riksstaten för år 1897 måtte för ändamålet uppföras ett förslagsanslag af 175,000 kronor. Motionen remitterades till statsutskottet, som i anledning af densamma yttrade, att utskottet visserligen, med hänsyn till sjöfartsnäringsens tryckta ställning och angelägenheten att särskildt utrikes segelfraktfarten erhöles någon lindring i på densamma hvilande afgifter, funnit syftet med motionen behjertansvärdt, men att likväl, enär sjöfartsnäringskomiténs betänkande ännu icke varit föremål för Kongl. Maj:ts pröfning, och dertill komme, att den s. k. unionskomitén antagligen jemväl komme att behandla det för Sverige och Norge gemensamma konsulatväsendet, utskottet ansåge sig böra hemställa, att förslaget icke måtte föranleda någon Riksdagens åtgärd.

Emot detta yttrande afgafs reservation af nio ledamöter af utskottet, hvilka ansågo, att utskottet bort hemställa, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t vid förestående behandling af väckta frågor om den svenska sjöfartsnäringsens utveckling äfven täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke lindring måtte kunna beredas den svenska utrikes-fraktfarten genom lemnande af ersättning till större eller mindre del för de konsulat- och expeditiönsafgifter, som vid sådan fraktfart utbetalas.

Utskottets hemställan blef af båda kamrarna efter votering bifallen.

Sedan denna fråga sist af Riksdagen behandlades, har den s. k. unionskomitén afslutat sina arbeten. Vid sådant förhållande och då utskottet finner motionens syfte, nemligen sjöfartsnäringens främjande genom ändring i bestämmelserna om konsulatafgiften, synnerligen beaktansvärdt, har utskottet funnit tiden vara inne för frågans återupptagande till behandling. Utskottet anser sig emellertid ej kunna förorda bifall till motionen oförändrad, bland annat af det skäl, att deruti ifrågasättes rubbning i nu gällande riksstat. Dertill kommer att motionären icke förebragt någon utredning angående beloppet af de konsulatafgifter, som enligt hans yrkande skulle från statsverket utbetalas; och har någon tillförlitlig uppgift i nämnda afseende icke heller varit för utskottet att tillgå. Det i herr Pehr Pehrssons ofvannämnda motion vid 1896 års riksdag föreslagna sätt att åt de svenska rederierna bereda lindring genom återbetalning af de erlagda konsulatafgifterna, synes utskottet jemväl förtjena uppmärksamhet. Utskottet, som icke lemnat obeaktadt hvad ministern för utrikes ärendena till statsrådsprotokollet den 26 november 1897 i ämnet anför, vill emellertid ej för det närvarande uttala en bestämd åsigt i fråga om sättet för lättnadernas åstadkommande, utan håller före, att motionen bör föranleda Riksdagen allenast att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att vid den pröfning, som Kongl. Maj:t komme att egna sjöfartsnäringskomiténs förenämnda utlåtande, Kongl. Maj:t måtte taga i öfvervägande jemväl frågan om ändring i bestämmelserna angående konsulatafgiften, i syfte att bereda sjöfartsnäringen lättnad, hvilken fråga, för så vidt utskottet inhemtat, icke varit af bemälda komité särskildt berörd.

På grund af hvad sålunda anförts, hemställer utskottet,

a) att Riksdagen må bifalla hvad Kongl. Maj:t i fråga om regleringen af de ordinarie utgifterna under tredje hufvudtiteln föreslagit, samt

b) att, med anledning af herr O. A. Brodins omförmälda motion, Riksdagen må besluta, att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t vid förestående behandling af väckta frågor om den svenska sjöfartsnäringens utveckling täcktes taga i öfvervägande, huruvida, i hvad mån och på hvad sätt lindring i afseende å konsulatafgiften må kunna beredas den svenska utrikes sjöfarten.

Extra anslag.

2:o. För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» har Kongl. Maj:t jemväl för år 1899 äskat ett extra anslag af 4,500 kronor.

Angående
anslag till
»Sveriges
traktater».
[10.]

Under hänvisning till hvad statsrådsprotokollet (sid. 3) innehåller om arbetets fortgång, hemställer utskottet,

att till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» må för år 1899 anvisas ett extra anslag af 4,500 kronor.

3:o. Slutligen har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar måtte från och med år 1899 tills vidare få användas årligen 8,000 kronor till två konsulsstipendier, hvarterda å 4,000 kronor, och 3,000 kronor till bestridande, i mån af behof, af stipendiaternas resekostnader, eller tillsammans 11,000 kronor.

Angående
konsulssti-
pendier.
[11.]

Uti statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 14 januari innevarande år erinras, hurusom kommerskollegium i skrifvelse den 26 maj 1894 gjort framställning derom, att genom utdelande af årliga stipendier af allmänna medel tillfälle måtte beredas för unge män att vid de förenade rikenas konsulat förvärfva de insigter och den erfarenhet i handels-, sjöfarts- och andra med utöfvande af konsultstjenst samband egande förhållanden, som kunde göra dem särskildt egnade för sådan tjenst. Med anledning deraf hade Kongl. Maj:t funnit godt att i proposition till 1895 års Riksdag äska Riksdagens medgifvande, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar måtte från och med år 1896, så länge Kongl. Maj:t funne lämpligt, dock under högst tre år, få användas årligen 4,000 kronor till ett konsulsstipendium och 1,500 kronor till bestridande, i mån af behof, af stipendiatens resekostnader; och hade denna framställning af Riksdagen bifallits.

Den 3-årsperiod, för hvilken stipendiet blifvit beviljadt, utginge med innevarande år.

Enligt hvad ministern för utrikesärendena till ofvanberörda statsrådsprotokoll anført, hade det vid stipendiets tillsättande visat sig, att detsamma sökts af ett stort antal personer, hvilkas förvärfvande för konsulsbanan skulle hafva varit af stor fördel, men hvilka icke utan godtgörelse af allmänna medel kunde uppehålla sig i utlandet för tjenstgöring vid de förenade rikenas konsulat, synnerligast icke vid utom Europa belägna, och hvilka därför nödgats afstå ifrån att vinna inträde å konsulsbanan. Då utbildandet af en yrkesskicklig konsulatcorps utan tvifvel vore ett af de förnämsta vilkor, för

att de förenade rikenas handels- och sjöfartsintressen skulle kunna på ett nöjaktigt sätt bevakas, och då möjlighet att erhålla befordran alltid i främsta rummet kunde påräknas af sådana unge män, hvilka genom en längre tids vistelse i utlandet och tjenstgöring vid svensk-norska konsulat förvärfvat de för yrket nödiga kunskaper, ansåge departementschefen sig icke kunna underlåta att söka bringa till verkställighet kommerskollegii i dess ofvan omnämnda framställning gjorda förslag att för sagda ändamål upprätta två konsulsstipendier. Dessa stipendier borde, enligt hans åsigt, lämpligen kunna bestämmas till enahanda belopp som det nu utgående, eller 4,000 kronor om året för hvarterdera samt dessutom, till bestridande, i mån af behof, af båda stipendiaternas resekostnader, 3,000 kronor.

I fråga om tillsättandet och åtnjutandet af de båda stipendierna har Kongl. Maj:t, såsom jemväl af statsrådsprotokollet inhemtas, uppställt samma bestämmelser, som för det nu utgående stipendiet äro gällande.

På grund af hvad sålunda anförts och med hänsyn till det gagn, som förbindelserna med utlandet, i afseende å handel och sjöfart, utan tvifvel skulle komma att röna deraf, att tillfällena för unge män att å konsulsbanan bereda sig praktisk utbildning ytterligare ökas, samt enär ett bifall till ifrågavarande förslag icke medför någon höjning af denna hufvudtitels anslag, anser sig utskottet, som emot bestämmelserna angående stipendiernas tillsättande och åtnjutande icke haft något att erinra, böra tillstyrka bifall till Kongl. Maj:ts förevarande framställning om inrättande af två konsulsstipendier. Utskottet har emellertid ansett, att den tid, för hvilken medgifvande till dessa stipendiers utgående nu lemnas, bör begränsas till tre år eller enahanda tidsperiod, som år 1895 för det då beslutade stipendiet bestämdes.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar må från och med år 1899 så länge Kongl. Maj:t finner lämpligt, dock under högst tre år, få användas årligen 8,000 kronor till två konsulsstipendier, hvarterdera å 4,000 kronor, och 3,000 kronor till bestridande, i mån af behof, af stipendiaternas resekostnader, eller tillsammans 11,000 kronor, med iakttagande i fråga om tillsättandet och åtnjutandet af de båda stipendierna af samma bestämmelser, som gälla för det nu utgående stipendiet.

4:o. I motion (n:o 1), som af herr *E. O. V. Wavrinsky* m. fl. väckts inom Andra Kammaren, har föreslagits, att Riksdagen måtte till underhåll af den internationella fredsbyrån i Bern för år 1898 lemna ett bidrag af 750 kronor.

I afseende å de till stöd för detta förslag anförda skäl tillåter sig utskottet hänvisa till sjelfva motionen.

*Angående
väckt förslag
om bidrag
till inter-
nationella
fredsbyrån
i Bern.*

Förevarande motion berör ett ämne, som enligt utskottets mening är synnerligen behjertansvärdt, nemligen sträfvandet för att fredssaken må vinna allt mera tillslutning och tränga sig in i folkens så väl som den enskildes åskådningssätt, ett mål väl värdt att understödja; men att detta mål skulle befordras genom anslag till ifrågavarande fredsbyrå, hvilken är af ganska ungt datum och, efter hvad utskottet af de motionen bifogade handlingar inhemtat, icke genom sin hittills utöfvade verksamhet kunnat anses förebringa tillräckligt skäl för dylikt understöd, vågar utskottet betvifla. Då dessutom af de tre länder, motionären uppgifver hafva lemnat bidrag till fredsbyrån, Danmark gifvit sitt en gång för alla och Schweiz sannolikt ej obetydligt påverkats deraf att byrån der har sitt säte, synes en så allmän anslutning från de europeiska staterna saknas, att deruti skulle ligga ett skäl för Sverige att lemna bidrag; och hemställer utskottet därför,

att herr Wavrinskys m. fl. förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 8 februari 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Reservationer:

vid *punkt 1:o mom. b* (angående en af herr O. A. Brodin väckt motion):

af herr *E. Fränckel*, som yrkat, att herr Brodins berörda motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

vid *punkt 4:o* (angående väckt förslag om bidrag till internationella fredsbyrå i Bern):

af herrar *H. Andersson, P. Ersson, O. Persson, O. Ericksson, F. O. Larsson, J. A. Sjö, S. O. Nylander, P. Norberg, C. F. Petersson* och *D. Persson*, hvilka yrkat, att utskottet måtte hemställa,

att Riksdagen måtte till underhåll af den internationella fredsbyrå i Bern för en gång bevilja ett anslag af 750 kronor att utgå under år 1899.

Bil. Litt. A.

**Tabell öfver ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

1898 års riksstat anslår:			Förslag till blifvande riksstat:	
Anvisning i kontant.			Anvisning i kontant.	
Kronor.	ö.		Kronor.	ö.
24,000	—	Departementschefen, ministern för utrikes ärendena.....	24,000	—
27,495	—	Utrikesdepartementet	27,495	—
337,941	—	Ministerstaten	337,941	—
8,471	—	Militärattachéer	8,471	—
45,893	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	45,893	—
443,800	—		443,800	—
		Konsulskassans utgifter.		
7,550	—	Utrikesdepartementet 7,594: —		
230,072	—	Konsulsstaten 230,960: —		
15,338	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter 15,426: —		
252,960	—		253,980: —	
efter afdrag		efter afdrag af hvad som häraf be-		
af etc.		räknas kunna bestridas af inflytande		
92,960	—	konsulat- och expeditiönsafgifter 93,980: —		
160,000	—		160,000	—
		Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.		
2,950	—	Svenska kyrkan i Paris	2,950	—
606,750	—	Summa	606,750	—

Bii. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslag under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

	Kronor	ö.
Utrikesdepartementet.		
För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater»	4,500	—

*Bil. Litt. C.*Uppgift öfver de från kabinettskassan och konsulskassan för
närvarande utgående expektanslöner och pensioner.

Från Kabinettskassan.

Jemlikt Kongl. Maj:ts beslut af den	<i>Expektanslöner:</i>	Kronor
12 juli 1895	Envoyén H. Åkerman	6,000
<i>Pensioner:</i>		
10 juli 1884	F. d. Envoyén Herr O. M. Björnstjerna.....	6,000
21 juni 1889	» » F. T. Lindstrand.....	6,000
6 sept. 1895	» Ministern C. Burenstam	5,000
15 april 1869	» Ministerresidenten Friherre L. Wrede.....	4,000
	Summa kronor	27,000

Från Konsulskassan.

Jemlikt Kongl. Maj:ts beslut af den	<i>Pensioner:</i>	Kronor
24 april 1885	Generalkonsuln G. Hegardts enka	800
9 juli 1896	Konsuln A. Kirseboms enka	700
29 maj 1874	Vicekonsuln Hambros enka	400
9 juli 1896	» J. J. G. Nicolaysens enka	400
6 juli 1825	Aflidne Konsulatsekreteraren Frumeries dotter Anna Carolina	225
	Summa kronor	2,525